

ประกาศเทศบาลตำบลปัลลิวี
เรื่อง บังคับใช้เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลปัลลิวี
การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๓

*****

ด้วยเทศบาลตำบลปัลลิวี ได้จัดทำร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลปัลลิวี ซึ่งสภาเทศบาลตำบลปัลลิวีได้มีมติเห็นชอบร่างเทศบัญญัติดังกล่าวแล้ว เมื่อครั้งประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี โดยอำเภอมะขาม ตามคำสั่งจังหวัดจันทบุรีที่ ๔๐๓๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ พิจารณาเห็นชอบร่างเทศบัญญัติ ดังกล่าวแล้ว ตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ แล้ว

เทศบาลตำบลปัลลิวี จึงประกาศบังคับใช้เทศบัญญัติดังกล่าว เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ลงในประกาศนี้ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายอรรณพ พงศ์ศักดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลปัลลิวี

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปัวว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

เหตุผล

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดให้การประกอบกิจการ ๑ (๑) “การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์” เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อควบคุมดูแลมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชน โดยเฉพาะพื้นที่ของเทศบาลตำบลปัวที่มีสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรหลายแห่ง และคณะกรรมการสาธารณสุขได้ออกคำแนะนำไว้แล้วตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นใช้ในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น จึงจำเป็นจะต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปัวว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปัลลิวี
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๓

.....

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปัลลิวีว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลปัลลิวีโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลปัลลิวี และผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปัลลิวี เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลปัลลิวี ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลปัลลิวี แล้วเจ็ดวัน

โดยบรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลปัลลิวีในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่ทำการเลี้ยงสุกร

“ผู้ประกอบการ” หมายถึง ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลปัลลิวี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานประกอบกิจการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบพร้อมหลักฐานตามเทศบาลตำบลปัลลิวีกำหนด

ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสถานประกอบกิจการก่อนเทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

ผู้จัดตั้งสถานประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนเทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยื่นคำขอจัดตั้งสถานประกอบกิจการภายใน ๑๕ วัน นับแต่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๖ สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันสถานศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

ข้อ ๘ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดิน ต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้านเว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตาม ข้อกำหนดนี้

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ข้อ ๑๐ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยง สัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๑ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความ ลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

ข้อ ๑๒ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๓ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็น สัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๔ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๕ ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวก ในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๗ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม คุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๘ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๙ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและ เป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๐ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่างๆ ต้องได้รับการ บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๑ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่าง เพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความ สกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้ว ส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำกลับมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๒ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ ละวัน

ข้อ ๒๓ กรณีที่สถานประกอบการกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๔ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหนะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรส์ตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่เป็นที่รังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่างๆ

(๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๘ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียได้ที่มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๒๙ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

ข้อ ๓๐ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๑ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๒ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๓ ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๔ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัด หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๕ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๖ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๗ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

ข้อ ๓๘ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคาร สำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๓๙ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

ข้อ ๔๐ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ข้อ ๔๑ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๒ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๓ ระดับเสียงในสถานประกอบกิจการเสียงสูงกร ในเวลากลางวัน ต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๘๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๔ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๕ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๖ ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลปลีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายอรรณ พงศ์ศักดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลปลี

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายวีระ พวงกุ)

นายอำเภอมะขาม ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี